श्रीः

ऋग्विधानम्.

पञ्चाष्टकपूरणिका.

श्रीगणेशायनमः

अथ शौनकोक्तऋग्विधानम्।

निष्कृतिर्नहिवेदानां मंत्राणां कलिदोषतः।
कलिदोषनिवृत्त्यर्थं गायत्रीमाश्रयेद्द्विजः ॥ १ ॥
गायत्रीमंत्रसिद्ध्यर्थं गायत्रीं त्र्ययुतं जपेत्।
सर्वेषांवेदमंत्राणां सिध्यर्थं लक्षकं जपेत् ॥ २ ॥
गायत्रीं न्यासपूर्वां च सव्याहृतिसंपुटाम्।
त्र्ययुतंतु जपेत्पूर्वं गायत्रीसिद्धिदा ततः ॥ ३ ॥
त्रिमधुवैं त्रिसाहस्रं गायत्र्या जुहुयादथ।
भूसुराणां सुराणां च भेदोनास्ति जगत्त्रये ॥ ४ ॥
प्रथमं लक्षगायत्रीं सव्याहृतिसंपुटां।
ततः सर्वैर्वेदमंत्रैः सर्वसिद्धिं च विंदति ॥ ५ ॥
होमः कार्यश्च गायत्र्या होतव्यं त्र्ययुतं मधु।
वेदमंत्रास्ततः सम्यग्द्विजानां कामधेनवः ॥ ६ ॥
तर्पणं चाभिषेकं च होमं विप्रांश्च भोजयेत्।
चिंतामणिः सुरनदी कामधेनुः सुरद्रुमः ॥ ७ ॥
भवानित्याहमंत्रार्थोक्तऋग्विधानेन शौनकः।
वक्ष्येहं सूक्तमाहात्म्यं वर्गान्मंत्रांश्च शाश्वतः ॥ ८ ॥
शृणुध्वं भूसुराः सर्वे विश्वासेन समाहिताः।
सूक्तानां यत्फलं प्रोक्तं वर्गाणां तच्छतोत्तरं ॥ ९ ॥
वर्गाणां यत्फलं प्रोक्तं मंत्राणां तच्छतोत्तरं।
मंत्राणां यत्फलं प्रोक्तं पादानां तच्छतोत्तरं ॥ १० ॥
कृतादिषु जपेद्धीमान्युगादिषु यथाक्रमं ॥ ११ ॥

२ । ६ । १२ अध्वर्यवइदंसूक्तं त्रिसहस्रं जपेज्जले ।
इहान्यजन्मनि कृता ब्रह्महत्या प्रमुच्यते ॥ १२ ॥
३ । ४ । ५ मित्रोजनेति सूक्तंवै त्र्ययुतं चशिवालये ।
लिंगं स्पृष्ट्वा जपेद्धीमान्सुरापी मुच्यते ततः ॥ १३ ॥
प्रत्यर्पणं ततः कार्यं हिरण्यस्तेयपापकृत् ।
५ । ६ । १ प्रत्युसूक्तं जपेल्लक्षं बिल्वे वाश्वत्थएववा ॥ १४ ॥
७ । ८ । १२ नमोमित्रस्य सूक्तं स्यादयुतं गुरुतल्पगः ।
ज्ञानतोऽज्ञानतोवापि मुच्यते विष्णुमन्दिरे ॥ १५ ॥
८ । ६ । १ उभाउनूनंसूक्तंतु तत्संयोगी चपातकी ।
चतुर्लक्षं जपेद्धीमान्मुच्यते सर्वपातकैः ॥ १६ ॥
८ । ६ । २६ परंमृत्योतुसूक्तं वै संकीर्णाद्युपपातकात् ।
जपेच्चेल्लक्षसंख्याकं नदीसंगे विमुच्यते ॥ १७ ॥
अकारादिहकारान्ता जलमध्ये जपेदृचः ।
ज्ञानाज्ञानकृतं पापं महापातककं दहेत् ॥ १८ ॥
८ । १ । १२ विश्वेदेवाः शास्तनेति जपेत्सूक्तं जलेपिवा ।
मुच्यतेच त्रिवारंतु सुवर्णादिप्रतिग्रहात् ॥ १९ ॥
सप्तजन्मकृतं पापं कृत्वाचाभक्ष्यभक्षणम् ।
१ । २ । ७ तद्विष्णोरित्यपां मध्ये सकृज्जप्त्वा विशुध्यति ॥ २० ॥
१ । २ । १५ अवतेहेळइति द्वाभ्यां मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।
कृतैश्चक्रियमाणैश्च करिष्यद्भिर्नसंशयः ॥ २१ ॥
८ । ३ । १० जपेयुरभ्रसूक्तं तु सर्वशाखाः पठन्ति वै ।
इतिहासपुराणानि षडंगानि सदर्थकम् ॥ २२ ॥
१ । १ । १ अग्निमीळे जपेत्सूक्तं पापघ्नं श्रीकरंचयत् ।
पारायणफलं तस्य वेदानां चैव सर्वशः ॥ २३ ॥

२ । ३ । १४ अस्यवामस्यसूक्तंतु जपेचान्यत्र वाजले ।
ब्रह्महत्यादिकं दग्ध्वा विष्णुलोकंचगच्छति ॥ २४ ॥

१ । ३ । २४ संपूपन्नध्वनःसूक्तं यात्राकाले जपेद्बुधः ।
अभयेनागमिष्यन्ति सर्वकार्यं भवेत्ततः ॥ २५ ॥

८ । ६ । २२ नवाउदेवाः सूक्तं वा अन्नकामोजपेद्बुधः ।
अन्नादिलभते साधु यावदस्तं समाप्नुयात् ॥ २६ ॥

५ । ५ । २२ व्युषाआवोदिविजेतिप्रातःसूक्तं जपेत्सुधीः ।
हिरण्यवस्त्ररत्नानि षण्मासाल्लभते नरः ॥ २७ ॥

८ । ५ । ८ याओषधीर्जपेत्सूक्तं बीजारोहणसंग्रहे ।
यदि स्पृष्ट्वा भूमिकुंभं धान्यं तस्याक्षयं भवेत् ॥ २८ ॥

२ । ८ । ११ कनिक्रदज्जपेत्सूक्तं यात्राकाले प्रशस्तकं ।
५ । १ । १ स्तुषेजनेतिसूक्तं तुप्रवेशेवै प्रशस्तकम् ॥ २९ ॥

४ । ८ । १९ संपूषन्विदुषासूक्तं नष्टद्रव्योजपेद्बुधः ।
पुनरायातिवै तस्य हृतंचौरादिकैर्यदि ॥ ३० ॥

१ । १ । ३५ सदसस्पतिमेकर्चं मेधाकामोजपेद्व्रती ॥ ३१ ॥

१ । २ । ७ अतोदेवेति वर्गैवै जपं कुर्यादतंद्रितः ।
ब्रह्माद्यैर्वंदितःपश्चाद्विष्णोःसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥

७ । ८ । १ प्रमायुयुज्रेसूक्तेन नश्यत्यनृतकिल्बिषम् ।
नद्यांवायुतसंख्याकं सार्पिषाग्नौ सहस्रकम् ॥ ३३ ॥

८ । ४ । १७ सहस्रशीर्षासूक्तं तु त्रिवारंच दिनेदिने ।
विष्ण्वादिसर्वदेवानां सर्वार्चनफलं लभेत् ॥ ३४ ॥

७ । ५ । १ पुरोजितीवः सूक्तंतु गोघ्नानां पापनाशनं ।
ग्रहणेचन्द्रसौरेवा मोक्षपर्यंलमप्सुचेत् ॥ ३५ ॥

८ । ३ । १० अभ्रसूक्तेन साहस्रं होमं चेल्लभते तथा ।

धर्मार्थकाममोक्षादि सर्पिर्मधुसमं पयः ॥ ३६ ॥

८।८।१ त्यंचिदादीनि सूक्तानि दशग्रंथान्यथाक्रमं।
तज्जपेन तदाप्नोति यत्फलं संहितादिकैः।
मनोवाक्कायदोषाणां प्रायश्चित्तं विशोधनं ॥ ३७ ॥

२।५।६ पितुंन्विति जपेत्सूक्तमन्नदोषोनविद्यते।
अन्नंस्पृष्ट्वा भुक्तिकाले वर्धतेन्नंच तत्कुले ॥ ३८ ॥

८।३।६ त्रिर्जपेत्प्रसुवःसूक्तं स्नानलोपोभवेद्यदि।
ज्येष्ठशुद्धदशम्यांतु व्यतीपाते जले सुधीः ॥ ३९ ॥

२।२।२४ विष्णोर्नुकं जपेत्सूक्तं विष्णुभक्तिर्भविष्यति।
ज्ञानोदयं तपः पश्चाद्विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ४० ॥

२।७।१ मनःशुध्यै जपेत्सूक्तं नरःसेमामविड्विवै।
अंगारकचतुर्थ्यांतु दशवारं जलेपिवा ॥ ४१ ॥

३।४।१ जातिसंकरदोषस्तु नतासूक्तेन नश्यति ॥ ४२ ॥

गुरुपुष्ये यदा युक्ते हस्तार्के वाजले स्थितः।

२।३।२४ एकवारं त्रिवारं वाजपेत्सूक्तं कयाशुभा
सप्तर्वजन्मसु प्राणिकृतापीडा विनश्यति ॥ ४३ ॥

तत्सूक्तेनैव जुहुयादयुतं मधुनातिलैः।
वदन्ति पितरः प्रीतास्तेन साकं नसंशयः ॥ ४४ ॥

३।४।२३ कृणुष्वेति जपेत्सूक्तं श्राद्धकाले प्रशस्तकं।
रक्षोघ्नं पितृतुष्ट्यर्थं पूर्णं भवति सर्वतः ॥ ४५ ॥

४।३।१ प्रयुंजती जपेत्सूक्तं वाक्सिद्धिस्तु सदा भवेत्।
सप्तम्यां रवियुक्तायां जलमध्ये यदा तदा ॥ ४६ ॥

करवीरैस्तु गायत्र्या होमं कुर्यात्सहस्रकम्।
व्याधिनाशोभवेच्छीघ्रं मृत्युश्चैव निवर्तते ॥ ४७ ॥

अमायामिन्दुयुक्तायां कुंभमासे यदा रविः ।
५ । २ । ३ अग्निवस्त्विर्जपेत्सूक्तं कायशुद्धिर्दिनेदिने ॥ ४८ ॥
७ । ३ । १ अश्वहत्यादिदोषस्तु धर्तासूक्तेन नश्यति ।
आश्वयुज्यां नवम्यांच शक्तियुक्तेतु दैवते ॥ ४९ ॥
८ । ४ । १ चिद्दिसोतोजपेत्सूक्तं गुरुधिक्कारदोषकृत् ।
माघेवा फाल्गुनेवापि रेवत्यांभार्गवे शतं ॥ ५० ॥
८ । ४ । १७ दद्यात्पुरुषसूक्तेन यःपुष्पाण्यपएवच ।
अर्चितं स्याज्जगत्सर्वं तेनवै सचराचरं ॥ ५१ ॥
४ । ८ । ३० इयमददादित्येनत्सूक्तं सारस्वतं द्विजः ।
जपेत्प्रातःशुचिर्भूत्वा वाग्मी भवति बुद्धिमान् ॥ ५२ ॥
२ । ८ । १३ सोमस्य माजपेत्सूक्तं शतजन्मकृतानि वै ।
मनोगतानि पापानि क्षयं यान्ति सहस्रशः ॥ ५३ ॥
५ । ५ । १ यदद्येति जपेत्सूक्तं वाग्दोषात्तु विमुच्यते ।
सप्तम्यां रविवारेतु माघमासेजले शतम् ॥ ५४ ॥
६ । १ । १ यइन्द्रेति जपेत्सूक्तं कायदोषात्प्रमुच्यते ।
जन्मान्तरसहस्रेषु मकरस्थे दिवाकरे ॥ ५५ ॥
सप्तकोटिमहामंत्रैर्यत्फलं लभते नरः ।
३ । ४ । ११ देवस्यसवितुर्वर्गं जपंस्तत्फलमाप्नुयात् ॥ ५६ ॥
८ । १ । १ प्रहोतेति जपेत्सूक्तं सर्वस्तोत्रफलं लभेत् ।
८ । ५ । २ यासुजूर्णिर्जपेन्मंत्रं सर्वहोमफलं लभेत् ॥ ५७ ॥
ककारादिहकारान्तं त्र्ययुतं तुजपेदृचं ।
शिवस्थानेप्सुवा तत्र ऋणमोक्षोन संशयः ॥ ५८ ॥
१ । २ । १३ ततः कस्येति मंत्रेण जुहुयात्रिसहस्रकं ।
प्रियंगुत्रिमधुर्युक्तमृणनाशंतु भूतिदम् ॥ ५९ ॥

५।४।८ प्रातरग्निं जपेत्सूक्तं जले लक्षं शिवालये।
कन्यार्थी लभते कन्यांलाजाहुत्या शतं हुनेत् ॥ ६० ॥
घृतक्षीरं चजुहुयात्तत्सूक्तेनायुतं मधु।
जपेल्लक्षं स्त्रियं यांवै कांक्षते तां नरोलभेत् ॥ ६१ ॥
१।१।३ वायवायाहिसूक्तेन खेचरत्वं लभेन्नरः।
देवतावश्यमाप्नोति चैकवारं दिनेदिने ॥ ६२ ॥
१।१।५ अश्विनायज्वरी सूक्तं जपेद्व्याधिविनाशने।
ज्ञानैश्वर्यप्रदं तत्र सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ६३ ॥
१।१।७ सुरूपाद्यष्टसूक्तानि जपेच्चेद्विष्णुसन्निधौ।
सर्वसिद्धिमवाप्नोति पंचवारं दिनेदिने ॥ ६४ ॥
१।१।२२ अग्निंदूताद्यसूक्तानि जपेच्चेच्छिवसंनिधौ।
त्रिवारं चेत्रिवर्षंतु कार्यसिद्धिंच विन्दति ॥ ६५ ॥
१।२।१ अयंदेवायसूक्तानि त्रयोदश जपेच्छिवे।
अरिनाशस्तंभनादि षण्मासाल्लभते चषट् ॥ ६६ ॥
१।२।२० वसिष्वसप्तसूक्तानि लक्षं विष्णोर्जपेद्यदि।
स्तंभनादिकृतोदोषोराजार्थं वै प्रणश्यति ॥ ६७ ॥
१।३।१ एतादिसप्तसूक्तानि जपेल्लक्षं शिवालये।
गणेशत्वमवाप्नोति मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ ६८ ॥
२।१।१ प्रवःपान्तं जपेत्सूक्तं माघे मासि शिवालये।
तस्यारिष्टभयं नास्ति रक्षोव्याधिबलादिभिः ॥ ६९ ॥
२।२।१ सुषुमादिसप्तसूक्तानि जपेच्चेद्विष्णुमन्दिरे।
मार्गशीर्षेयुतं धीमान्परकायं प्रवेशयेत् ॥ ७० ॥
७।७।१ निवर्तध्वं जपेत्सूक्तं परकायाच्चनिर्गतः।
कार्तिक्यांत्वयुतंधीमान्कीर्तिमान्विष्णुमन्दिरे ॥ ७१ ॥

७ । ७ । २ अग्निमीळेभुजांसूक्तं प्राणस्याकर्षणं जपेत् ।
सर्वेषां प्राणिनामेव शतवारं दिनेदिने ॥ ७२ ॥
५ । ४ । ३० प्रणवव्याहृतीनां तुत्र्यधुतं संपुटं जपेत् ।
त्र्यंबकं महामंत्रं मृत्युरेव निवर्तते ॥ ७३ ॥
३ । ३ । १ इन्द्रत्वादित्रिसूक्तानि जपेत्पूर्णसहस्रकं ।
अयुतं तत्र संपूर्णं शैवेवा वैष्णवेपिवा ॥ ७४ ॥
३ । ८ । १२ अबोध्यग्निः समित्सूक्तं पापघ्नं राजवश्यकं ।
तत्पश्चाच्छ्रीकरं लक्षं जपेन्माघे शिवालये ॥ ७५ ॥
५ । ६ । २५ जपेत्त्रिर्देवमंत्रंतुशिरोरोगोविनश्यति ।
आयुर्वृद्ध्यादिकं पश्चादयुतं विष्णुमन्दिरे ॥ ७६ ॥
४ । ३ । १ तदस्तुमित्रमंत्रेण होमं कुर्यात्सहस्रकं ।
अर्केण त्रिमधुयुक्तं शिरोरोगोविनश्यति ॥ ७७ ॥
२ । ८ । १ मन्दस्वेति जपेत्सूक्तं परस्त्रीपापनाशनं ।
भूतिदं चित्तशुद्धिं च लक्षं चेद्विष्णुसन्निधौ ॥ ७८ ॥
६ । ४ । १ त्वावतोवे सूक्तजपः क्रोधोत्थदुरितक्षयं ।
करोति शांतिदः पश्चात्त्र्ययुतं वैजलेपिवा ॥ ७९ ॥
६ । २ । १ वयमुत्वा जपेत्सूक्तं लोभनाशः सदा भवेत् ।
उदारत्वं ततः सत्यं लक्षंचेद्विष्णुमन्दिरे ॥ ८० ॥
१ । ७ । ३३ ईळेद्यावेति सूक्तंवै जपेन्मोहस्य नाशनं ।
ज्ञानैश्वर्यप्रदं पश्चादयुतं विल्वदृक्षके ॥ ८१ ॥
७ । ५ । २९ अग्नेरहअपेत्सूक्तं मदनाशस्तदा भवेत् ।
त्र्ययुतं सर्वसिद्धिंच फाल्गुने विष्णुमन्दिरे ॥ ८२ ॥
८ । ४ । ५ रक्षोहणंजपेत्सूक्तं मत्सरोनास्ति सत्यतः ।

१ जपेयुश्चेतसकृविजाः ।

स्त्रक्षंचेद्भूतिदं तत्र जले वाश्वत्थएववा ॥ ८३ ॥
प्रमादादत्र यूपस्थोविनियुक्तोमृतः पशुः ।
२ । ६--७ शुद्धोनिहोतासेमाह्वावध्यायौत्रिर्जपेत्स्पृशन् ॥ ८४ ॥
४ । ८ । १७ वयमुत्वापथःसूक्तं दशवारं दिनेदिने ।
जपेच्चेदर्थवस्त्रादि राज्यं कीर्तिर्यशोभवेत् ॥ ८५ ॥
१ । २ । ७ इदंविष्ण्वादि पंचर्चं जप्त्वांगुष्ठाद्भविः स्पृशन् ।
स्पृष्टास्पृष्टं नदोपाय पितृणामक्षयं भवेत् ॥ ८६ ॥
१ । २ । ७ इदंविष्ण्वादिभिर्मंत्रैः पंचभिः श्राद्धकर्मणि ।
अंगुष्ठग्रहणं कुर्यात्तेन रक्षोनवाधते ॥ ८७ ॥
६ । ७ । १ इंद्रायसामसूक्तंच श्राद्धविघ्नोयदा भवेत् ।
अन्नादिभिर्भोजनानां श्राद्धं संपूर्णमेवहि ॥ ८८ ॥
भोजनोपक्रमात्पूर्वं भक्तान्तात्परतोयदि ।
श्राद्धविघ्ने पुनः कार्यं जपोहोमोनतृप्तिदः ॥ ८९ ॥
६ । २ । ३७ येदेवासऋचंजप्त्वाषण्मासंचदिनेदिने ।
अष्टाविंशतिमष्टौवा ऋणमोक्षोन संशयः ॥ ९० ॥
८ । ८ । २० ब्रह्मणाग्निर्जपेत्सूक्तं त्रिवारं चदिनेदिने ।
नष्टार्थाऋणिनोलभ्याः षण्मासे वत्सरेपिवा ॥ ९१ ॥
८ । ४ । १० हविष्पांतं जपेत्सूक्तं महापातकनाशनं ।
दिनेदिने त्रिवारंतु विद्या श्री स्तःकुलेस्थिरा ॥ ९२ ॥
८ । ८ । ४९ सहस्रवेदसदृशं संज्ञानं तुसकृज्जपेत् ।
नासाध्यं तेन लोकेषु शतवारं दिनेदिने ॥ ९३ ॥
सुरापादिमहापापैर्मुच्यते नात्र संशयः ।
(सुरापस्तल्पगःस्तेयी संयोगी ब्रह्मघातकः)
८ । ६ । २६ इतिवाइतिसूक्तंतु त्रिर्जपेच्चेन्नपातकं ॥ ९४ ॥

८ । ७ । १३ नतमंहोजपेसूक्तंत्र्ययुतं विष्णुमंदिरे ।
भ्रातृघातात्तु पापाच्च मुच्यते नात्र संशयः ॥ ९५ ॥
७ । १ । १५ तरत्समन्दीसूक्तेन मार्जनं वैसहस्रकम् ।
पतिव्रतासंगदोषात्तद्वधाद्वा नलिप्यते ॥ ९६ ॥
२ । ४ । १ तन्नुवोचामसूक्तंवै जपेद्बिल्वे युतं बुधः ।
स्वामिद्रोही महापापी तेन पापेन मुच्यते ॥ ९७ ॥
३ । ८ । ९ क्षेत्रस्यपतिनासूक्तं त्रिर्जपेदन्वहं बुधः ।
सुक्षेत्रं भोगयोग्यंच त्रिवर्षात्सर्वथा लभेत् ॥ ९८ ॥
८ । ८ । १९ मुंचामित्वाजपेत्सूक्तं श्रद्धायुक्तं दिनेदिने ।
त्रिवारंच शिवस्थाने शतायुर्ष्यं लभेन्नरः ॥ ९९ ॥
ऊर्ध्वरेखामदर्धनेविष्णुरिममिन्द्राग्नीअमृतंजुपेथां ।
मह्यंदधानाउपदीर्घमायुरस्मेधत्तंपुरुभुजापुरंधिः ॥१००॥
८ । ८ । ११ ईरवयन्तीर्जपेत्सूक्तं लक्षं बिल्वे शिवालये ।
कुष्ठनाशोभवेच्छीघ्रं माघमासे न संशयः ॥ १०१ ॥
३ । ७ । १४ हंसमंत्रं जपेद्धीमान् त्र्ययुतं विष्णुमन्दिरे ।
अर्घ्यं दद्यात्कुष्ठरोगी सुवर्णसमतामियात् ॥ १०२ ॥
५ । १ । २३ अश्विनरोजपेत्सूक्तं भगिनी संगसंभवात् ।
बिल्वे माघे लक्षसंख्यामेनसोमुच्यते तदा ॥ १०३ ॥
८ । २ । २३ सक्तुमिव जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
लक्ष्मीश्च वर्धते नित्यमलक्ष्मीर्नहि तत्कुले ॥ १०४ ॥
८ । ८ । ४३ महित्रीणां जपेत्सूक्तं लक्षं धात्र्यां तुफाल्गुने ।
सर्वं नश्यति मूढस्तु पापं साधुषु कल्पितं ॥ १०५ ॥
८ । ८ । ४० बृहस्पतिर्नयतुसूक्तं जपेदयुतं सुतः ।

पितरोदुर्मृतायस्य मुच्यन्ते सर्वपातकैः ॥ १०६ ॥
५।४।२२ अमीवहास्त्वमसूक्तं जपेच्चेत्तच्छिवालये।
अयुतं चेत्कुष्ठरोगी स्वर्णवर्णं प्रयातिच ॥ १०७ ॥
८।८।१७ उदसौकुक्षशूलीतु जपेत्सूक्तं शिवालये।
अयुतं माघमासेतु मुच्यतेनात्र संशयः ॥ १०८ ॥
८।८।१८ तीव्रस्यापि जपेत्सूक्तमपस्मारोविनश्यति।
महापातकसंयुक्तोनिरोगी भूतले स्थितः ॥ १०९ ॥
८।८।१६ सूर्यानोदिव सूक्तं चमत्यहं प्रजपेद्दश।
उदयंग्रे त्रिवर्षेतु क्षयादिव्याधिनाशनं ॥ ११० ॥
६।६।२१ यदद्यकच्चमंत्रंवै शतवारं दिनेदिने।
जनवश्यं राजवश्यं देववश्यं चभूतिदम् ॥ १११ ॥
५।७।१० माचिदन्यज्जपेत्सूक्तं पुच्याः संगेन दूषितः।
अश्वत्थे फाल्गुने लक्षं मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ ११२ ॥
निमंत्रितोजपेद्दोग्धीमासीनस्तु निषंगिणः।
शुक्लांते वामदेव्यंवै श्राद्धभोजी न लिप्यते ॥ ११३ ॥
६।४।११ स्वादोरभक्षिसूक्तंवै श्राद्धकाले जपेद्बुधः।
वैगुण्यं कर्तृभोक्तृणां यदि तेषां विनश्यति ॥ ११४ ॥
६।७।१६ स्वादिष्ठयादिसूक्तानि जपेच्चेद्विष्णुसन्निधौ।
रौद्रेवा पुण्यकालेवा सर्वसिद्धिं चविन्दति ॥ ११५ ॥
७।२।१९ प्रदेवाद्यग्रेपर्यन्तमश्वत्थेवै सकृज्जपेत्।
उत्थाने शयने शस्तं पंचपातकनाशनम् ॥ ११६ ॥
६।७।१६ स्वादिष्ठयाग्रेपर्यंतं जपेच्चेद्विष्णुसन्निधौ।
चैत्रे रौद्रे प्रशस्यन्तु महदैश्वर्यसंपदः ॥ ११७ ॥
३।२।२० अस्मेप्रयन्धिमंत्रंच शतवारं दिनेदिने।

विल्वेवा प्रजपेद्धात्र्यां बहुद्रव्यंच विन्दति ॥ ११८ ॥
२ । ६ । २१ अष्टोत्तरशतं मंत्रं गणानां त्वा जपेद्बुधः ।
दिनेदिने सर्वसिद्धिः सर्वविघ्ननिवारणम् ॥ ११९ ॥
६ । ३ । १ प्रकृतानि जपेत्सूक्तं माघमासे तुलक्षकं ।
भ्रूणबालवधानांच धात्र्यां दोषात्प्रमुच्यते ॥ १२० ॥
२ । ६ । २८ त्रिकद्रुकेषु सूक्तंतु जपेल्लक्षं शिवालये ।
कन्यामनुपनीतंवा हत्वा यदि विनश्यति ॥ १२१ ॥
४ । ४ । २ ऋतस्येति जपेत्सूक्तं त्र्ययुतं विष्णुसन्निधौ ।
अश्वत्थे माघमासेच मूत्ररोगोविनश्यति ॥ १२२ ॥
८ । ३ । १५ अग्निःसमिं जपेत्सूक्तं दीक्षितानां वधोयदि ।
तस्माद्दोषान्नलिप्येत त्र्ययुतं विष्णुमन्दिरे ॥ १२३ ॥
६ । ७ । २३ वायोशुक्रोजपेत्सूक्तमश्वत्थे त्र्ययुतं बुधः ।
बहुधा वातरोगोपि विनश्यति न संशयः ॥ १२४ ॥
४ । ४ । २ वरुणंवो जपेत्सूक्तमयुतं धात्रीमूलके ।
तापादिव्याधिनाशस्तु सुखी पश्चात्स्थितोभुवि ॥ १२५ ॥
१ । ३ । २६ कद्रुद्रायजपेत्सूक्तं शीतज्वरविनाशनम् ।
लिंगं स्पृष्ट्वायुतं धीमान्निरोगी शीघ्रतस्तदा ॥ १२६ ॥
१ । ८ । ५ इमारुद्रायतवसेसूक्तं जपेच्छिवालये ।
उष्णज्वरविनाशाय चायुतं नात्र संशयः ॥ १२७ ॥
५ । ४ । १३ इमारुद्रायसूक्तंतु जपेच्छिवमन्दिरे ।
कायशूलादिरोगघ्नमयुतं नात्र संशयः ॥ १२८ ॥
८ । ३ । १७ नतंविदाथमंत्रंतु जले लक्षं जपेद्यदि ।
कृष्णाजिनस्य दानस्य किल्बिषं नहि विद्यते ॥ १२९ ॥
४ । ५ । ४ अग्नेसक्षेपसूक्तंतु जले लक्षं जपेद्यदि ।

बहुप्राणिवधं कुर्वन्नग्निदोषोपिशुद्ध्यति ॥ १३० ॥
२ । ७ । १६ अग्नेपिबत्रपेत्सूक्तं लक्षसंख्यं शिवालये ।
गरदोषिभवेत्पूतः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १३१ ॥
७ । ८ । १७ नतंराजानौमंत्रंच धात्र्यां लक्षं करोतिचेत् ।
प्रतिग्रहे कृष्णपुंसोबिल्वे वानश्यति ध्रुवं ॥ १३२ ॥
८ । ३ । १८ यस्तेमन्यो जपेत्सूक्तमाश्वयुज्यां तुलक्षकम् ।
महिषीदानदोषात्तु मुच्यते नात्र संशयः ॥ १३३ ॥
३ । ७ । २७ एवापित्रे जपेन्मंत्रं मार्गशीर्षे शिवालये ।
उभयतोमुखीदानदोषाल्लक्षं प्रमुच्यते ॥ १३४ ॥
२ । ३ । ८ यूपव्रस्काजपेन्मंत्रं वैशाखे विष्णुमन्दिरे ।
नरकात्मकृतेर्लक्षं मुच्यते दुष्प्रतिग्रहात् ॥ १३५ ॥
८ । १ । ३ जग्रभ्माते जपेत्सूक्तं लक्षसंख्यातु फाल्गुने ।
कुंजरस्यतु दानस्य पापान्मुच्येत वैद्विजः ॥ १३६ ॥
४ । ४ । २१ महेनोअद्यसूक्तंवै माघे लक्षं जपेज्जले ।
दुष्कृताद्धयदानस्य मुच्यते भूसुरोत्तमः ॥ १३७ ॥
४ । ६ । २५ आगावस्तुजपेत्सूक्तं ज्येष्ठेवै त्वयुतं जले ।
गोदानस्य तुयत्पापं तत्प्रणश्यति सत्यतः ॥ १३८ ॥
६ । ४ । ७ महिवोमहतासूक्तमयुतं निष्कृतो जपेत् ।
वेश्यासंपर्कदोषस्तु कार्तिक्यां तुप्रणश्यति ॥ १३९ ॥
४ । ४ । १६ प्रतिप्रियतमंसूक्तं बदर्यां त्वयुतं जपेत् ।
स्पलीसंगदोषस्तु श्रावणेवै प्रणश्यति ॥ १४० ॥
१ । ७ । २७ यदद्यवंजपेत्सूक्तं लक्षं धात्र्यांतु फाल्गुने ।
विधवासंगदोषस्तु प्रणश्यति न संशयः ॥ १४१ ॥
१ । ७ । २० चन्द्रमाअप्सुसूक्तंवै स्थावराणां वधेजपेत् ।

त्र्ययुतं विल्वमूलेतु चैवे दोषोविनश्यति ॥ १४२ ॥
१ । ७ । २४ इन्द्रंमित्रंजपेत्सूक्तं योगिनां वैवधोयदि ।
लक्षं माघे नदीसंगे तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ १४३ ॥
१ । ७ । ३ जपेत्सूक्तं यतीनां चवधे समन्नथेतिच ।
लक्षं धान्यां ज्येष्ठमासे ततोमुच्येत किल्बिपात् ॥१४४॥
५ । ४ । १ प्रब्रह्मेति जपेन्मंत्रं शतमष्टोत्तरं यदि ।
सहस्रमंत्रसदृशं किमलभ्यं जगत्रये ॥ १४५ ॥
८ । ८ । २६ वातस्यनुजपेत्सूक्तं नवश्राद्धे जले शतं ।
दोषात्प्रमुच्यते सत्यं स्वीकरोति यदातदा ॥ १४६ ॥
८ । ८ । २५ तुभ्येदमिन्द्रसूक्तं वैसहस्रंतु जले जपेत् ।
एकोद्दिष्टंतु योभुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ १४७॥
८ । ८ । २२ अपेहिवै जपेत्सूक्तं श्राद्धं भुंक्ते तुषोडश ।
तदा मुच्येत नरकात्रिंशद्वारं जले जपेत् ॥ १४८ ॥
८ । ८ । २७ मयोभूश्वजपेत्सूक्तंवृपोत्सर्गे तुरौद्रके ।
भुक्त्वा यदि विनश्येत त्रिंशद्वारं जले यदा ॥ १४९ ॥
८ । ८ । २८ विभ्राड्बृहज्जपेत्सूक्तं सपिंडीभोजने जले ।
प्रेतस्थाने त्रयोविंशमन्ये विंशं नकिल्बिपं ॥ १५० ॥
८ । ८ । २९ त्वंत्यमिटतःत्सूक्तंवै न्यूने भुंक्ते जले यदि ।
पंचत्रिंशद्विमुच्येत नरकात्सर्वथा नरः ॥ १५१ ॥
८ । ८ । ३० आयाहीति जपेत्सूक्तं मनस्तुष्टिं करोति तत् ।
दिनेदिने पंचवारं जलस्थोविष्णुमन्दिरे ॥ १५२ ॥
१ । ७ । ७ सहस्रसूक्तसदृश जातवेदा जपेद्यदि ।
विल्वे माघे लक्षसंख्यामणिमादींश्चविन्दति ॥ १५३ ॥
५ । ६ । १० ध्रुवाध्रुत्वाजपेन्मंत्रं त्र्ययुतं शृंखला यदि ।

वंधनान्मुच्यते सत्यं नारीवापि नरोपिवा ॥ १५४ ॥
८ । १ । ५ अहंभुवंजपेत्सूक्तं ब्रह्मविद्यां चाविंदति ।
दिनेदिने पंचवारं मूलाविद्या विनश्यति ॥ १५५ ॥
१ । ७ । ११ रोहिच्छ्यावाजपेद्वर्गमेकवारं दिनेदिने ।
विष्णवालये वागोष्ठेवा गोप्रदानफलं लभेत् ॥ १५६ ॥
७ । ६ । अयंसोध्यायं त्रयोदश्यां मनीषी प्रजपेद्यदि ।
यमराजमदृष्ट्वासौ विष्णुलोके महीयते ॥ १५७ ॥
१ । ७ । ८ सयोरपा जपेत्सूक्तं वंध्यालक्षं शिवालये ।
आयुष्यवंतं पुत्रं चभाग्यवंतं प्रसूयते ॥ १५८ ॥
१ । ७ । ५ अपनस्तु जपेत्सूक्तमस्पृश्यास्पर्शनं यदि ।
विमुच्यते तदा पापात्पंचवारं शुचिर्भवेत् ॥ १५९ ॥
१ । ७ । ६ वैश्वानरस्य सूक्तस्य जपस्यच फलं लभेत् ।
गुरुवाक्येच विश्वासं पंचवारं दिनेदिने ॥ १६० ॥
१ । ७ । २८ विह्वल्यंतु जपेत्सूक्तमेकवारं दिनेदिने ।
नरकघ्नं श्रीकरं चदैवभेदं नविन्दति ॥ १६१ ॥
१ । ७ । २५ यज्ञोदेवानां जपेत्सूक्तं त्र्ययुतं विष्णुमन्दिरे ।
मृतपुत्रानपत्यावा सुपुत्रं सर्वथा लभेत् ॥ १६२ ॥
१ । ७ । १३ आमनीषां जपेद्वर्गं वहुकन्या लभेद्यदि ।
सुपुत्रं लभते पश्चात्त्र्ययुतं विष्णुमन्दिरे ॥ १६३ ॥
८ । ८ । ३२ अभीवर्तेन सूक्तेन त्र्ययुतेन जपेनच ।
चैत्रमासे वदर्यग्रे क्षुद्रदोषोविनश्यति ॥ १६४ ॥
८ । ८ । ३३ प्रयोग्रावाजपेत्सूक्तमयुतं विल्ववृक्षके ।
ज्येष्ठे भूतदया तस्य किंचिद्दोषोन विद्यते ॥ १६५ ॥
८ । ८ । ३४ प्रसूनवोजपेत्सूक्तं त्र्ययुतंतु शिवालये ।

मातृबुद्धिः सदास्त्रीषु नान्यबुद्धिः प्रवर्तते ॥ १६६ ॥
७।८।३ यदाद्यीध्येजपेन्मंत्रं दशवारं दिनेदिने ।
अकाले नित्यकर्माणि कालेकाले कृतानिवै ॥ १६७॥
८।७।१४ रात्रीसूक्तं जपेद्रात्रौ त्रिवारंतु दिनेदिने ।
भूतप्रेतादिचौरादिव्याघ्रादीनां चनाशनम् ॥ १६८ ॥
७।८।४ सभामेति जपेन्मंत्रं त्रिंशद्वारं दिनेदिने ।
कैतवेनतु यत्पापं मुच्यते नाच्छिवालये ॥१६९ ॥
७।५।२५ नानानंवै जपेत्सूक्तमंतकाले प्रशस्तकं ।
दिनेदिने चैकवारं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १७० ॥
७।८।४ त्रिपंचाशोजपेन्मंत्रं त्रिंशद्वारं दिनेदिने ।
राजप्रीतिं लभेद्वर्वा प्रजासु प्रीतिवर्धनं ॥ १७१ ॥
७।८।५ अक्षैर्मेति जपेन्मंत्रं शतवा रंदिनेदिने ।
दिव्यवस्त्रं दिव्यभोगं बहुद्रव्यं चविन्दति ॥ १७२ ॥
७।८।६ अबुभ्रमुत्येसूक्तं तुमाघे लक्षं जपेच्छिवे ।
सर्वपापविनिर्मुक्तोदेवेन्द्रत्वं चगच्छति ॥ १७३ ॥
७।८।३ द्वेपिश्वभ्रूर्जपेन्मंत्रं मार्गशीर्षे तुलसकं ।
स्नुपासंगमदोषेण मुच्यते विष्णुमन्दिरे ॥ १७४ ॥
७।८।३ अन्येजायां जपेन्मंत्रं लक्षसंख्यं शिवालये ।
परस्त्रीसंगदोषेण माघमासे विमुच्यते ॥ १७५ ॥
७।७।१० सूक्तं द्वादशलक्षंवा इन्द्रसोममिमं जपेत् ।
अनामिकयां संगदोषे चैत्रादौ फाल्गुनावधि ॥ १७६ ॥
५।१।२ कत्यावल्गूजपेत्सूक्तं बदर्यां पंचलक्षकं ।
कारुस्त्रीसंगदोषेण मुच्यते नात्र संशयः ॥ १७७ ॥
६।४।३९ अमायां श्राद्धभोक्तावै त्वंनः पश्चाज्जपेदृचं ।

प्रतिपद्यखिलैः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ १७८ ॥
६ । ४ । ४० प्रोअस्माउपसूक्तंतु जपेल्लक्षं शिवालये ।
दिवाकीर्तिस्त्रियासंगदोषान्मुच्येत वैद्विजः ॥ १७९ ॥
६ । ४ । ३९ प्रभंगीशूजपेन्मंत्रं लक्षसंख्यं शिवालये ।
रजस्वलासंगदोषान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ १८० ॥
६ । ३ । २८ अस्तश्राद्यांजपेत्सूक्तं त्र्ययुतं विष्णुमन्दिरे ।
रजकानां चनारीणां संगश्चेत्किल्बिषं नहि ॥ १८१ ॥
६ । ३ । २९ इमेविप्रस्यसूक्तं तुजपेत्कोटिंजले यदि ।
बहुस्त्रीजातिसंपर्कदोषोनश्यत्यसंशयः ॥ १८२ ॥
५ । ८ । १ दूरादिहेवसूक्तंतु दशलक्षं जपेद्यदि ।
सर्वपापविनिर्मुक्तोभूतिं भुंक्ते भुवि द्विजः ॥ १८३ ॥
६ । ३ । १४ अग्निनेन्द्रेण सूक्तेन त्र्ययुतने जपेनच ।
क्षत्रियाणांच नारीणां संगदोषोनविद्यते ॥ १८४ ॥
४ । २ । २५ मार्गशीर्षे जपेल्लक्षं योजागारेति मंत्रकं ।
वैश्यस्त्रीसंगदोषस्तु धान्यां नश्यत्यसंशयः ॥ १८५ ॥
४ । २ । २५ अग्निर्जागारमंत्रं चजपेल्लक्षं शिवालये।
स्त्रीमात्रसंगदोषस्तु नश्यति ब्रह्मचारिणः ॥ १८६ ॥
४ । २ । २५ सदापृणोजपेन्मंत्रं लक्षसंख्यंच फाल्गुने ।
ब्रह्मचारीच तांबूलमश्नुते यदि नश्यति ॥ १८७ ॥
४ । २ । २५ श्येनआसां जपेन्मंत्रमाश्वयुज्यां तुलक्षकं ।
वेदानिंदाकृतं पापं प्रणश्यति न संशयः ॥ १८८ ॥
४ । २ । २५ सुतंभरोजपेन्मंत्रं साधुस्त्रीणां विसर्जने ।
चैत्रे लक्षं वदर्यग्रे तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ १८९ ॥
४ । २ । २४ यादृगेव जपेन्मंत्रं बदर्यग्रे तुलक्षकं ।

राजन्यहिंसा नरकः प्रणश्यति नसंशयः ॥ १९० ॥
४ । २ । २४ वैत्यगुर्जनिवान्मंत्रं लक्षं चेद्विष्णुमन्दिरे ।
राजसेवायानरकं ज्येष्ठे नश्यत्यसंशयः ॥ १९१ ॥
४ । २ । २४ ज्यायांसमस्यमंत्रंतु धात्र्यां लक्षं जपेद्यदि ।
राजस्त्रीसंगनरकं मार्गशीर्षे विनश्यति ॥ १९२ ॥
४ । २ । २४ समुद्रमासांमंत्रं च बदर्यां त्र्ययुतं जपेत् ।
विनश्यति तदा सत्यं वैश्यस्त्रीसंगकिल्बिषं ॥ १९३ ॥
४ । २ । २४ सहिस्रस्यमंत्रं चजपेच्चाश्वत्थमूलके ।
त्र्ययुतं माघमासेतु शूद्रसेवांहसःक्षयं ॥ १९४ ॥
२ । ६ । २७ अभिभुवेजपेन्मंत्रं त्र्ययुतं श्रावणे यदि ।
विष्णवालये विमुच्येत पापं वैश्यस्य सेवनात् ॥ १९५ ॥
२ । ७ । १० दुःस्वप्ननाशने मंत्रं योमेराजञपेद्यदि ।
अष्टोत्तरंतु साहस्रं ततः सुस्वप्नमेवहि ॥ १९५ ॥
१ । ८ । २३ अधत्वमस्य मंत्रं चजपेद्दुःस्वप्ननाशनं ।
अष्टोत्तरंतु साहस्रं जले वाविष्णुमन्दिरे ॥ १९६ ॥
२ । ६ । २७ मंत्रं जपेद्विश्वजितेलक्षं चैत्रे शिवालये ।
क्षेत्रापहारनरकं प्रणश्यति नसंशयः ॥ १९७ ॥
२ । ६ । २७ सत्रासाहोजपेन्मंत्रं लक्षं चेत्फाल्गुने जले ।
रत्नापहारनरकान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ १९८ ॥
२ । ६ । २७ अनानुदोजपेन्मंत्रं लक्षं चेद्विष्णुमन्दिरे ।
रत्नवस्त्रं चकार्तिक्यां धनं धान्यं चवर्धते ॥ १९९ ॥
२ । ६ । २७ यन्नेनगाजपेन्मंत्रं दशवारं दिनेदिने ।
जपेज्जलेवा बिल्वेवा बहुद्रव्यं चविन्दति ॥ २०० ॥

२।६।२७ इन्द्रश्रेष्ठानिमंत्रं चप्रत्यहं प्रजपेच्छतम् ।
त्रिवर्षान्तं व्रती सत्यं सहस्रं विन्दते वसु ॥ २०१ ॥
४।७।३० स्वादुष्किलाजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
वज्रिणा सह वक्ताच मेदिन्यां कीर्तिमान्भवेत् ॥ २०२॥
४।७।३० अयंस्वादुर्जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
राक्षसैः सह वक्ताच तेभ्योभूतिं प्रयातिसः ॥ २०३ ॥
४।७।३० अयंमेपीतमंत्रस्य जपं कुर्याच्छतं जले ।
दिनेदिने मवक्ताच यक्षैः सह सदा भुवि ॥ २०४ ॥
४।७।३० अयंसयोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
गंधर्वैः सह वक्ताच सौभाग्यं विन्दते भुवि ॥ २०५ ॥
४।७।३० अयंविदज्जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
किन्नरैः सह वक्ताच सौंदर्यं भुवमेतिसः ॥ २०६ ॥
४।७।३१ धृषत्पिबजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
ब्रह्मणा सह वक्ताच ब्रह्मलोके महीयते ॥ २०७ ॥
४।७।३१ इन्द्रप्रणोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
विष्णुना सह वक्ता सविष्णुलोके महीयते ॥ २०८ ॥
४।७।३१ उरुंनःप्रजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
शिवेन सह वक्ता चशिवलोके महीयते ॥ २०९ ॥
४।७।३१ वरिष्ठेनोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
किंपुरुषैः सह वक्ता चसुपुत्रंभूतिमेतिसः ॥ २१० ॥
४।७।३१ इन्द्रमृळजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
विन्दते सधनं धान्यं वक्ता विद्याधरैः सह ॥ २११ ॥
४।७।११ मन्द्रस्यकवेर्मंत्रं चदिनं प्रति जपेच्छतं ।
अप्रियायस्य लोकेषु प्रियास्ते स्युर्जना भुवि ॥ २१२ ॥

१।७।११ अपमुशानोमंत्रं चादिनं प्रति जपेच्छतं।
मनःशुद्धिं चवाक्शुद्धिं कायशुद्धिं चविन्दति ॥ २१३ ॥
१।७।११ नृगणानोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
अणिमादिमहासिद्धिं लब्ध्वा लोके प्रपूज्यते ॥ २१४ ॥
१।७।१२ इन्द्रपिबजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
पितृभक्तिस्तु पुत्रस्य ह्यबुद्धिस्तु विनश्यति ॥ २१५ ॥
१।७।१२ अस्यपिबजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने
भ्रातृस्नेहोवर्धतेच विस्नेहोनास्ति सर्वथा। ॥ २१६ ॥
१।७।१० दिनेदिनेप्यसाहस्रं जपेन्मंत्रमपादितः।
वत्सरांते भोग्यभोगान्धनं भूमिंच विन्दति ॥ २१७ ॥
१।७।१० दूराचिदाजपेन्मंत्रं लक्षं माघे जले यदि।
गृहस्थधर्मलोपस्य प्रायश्चित्तं तदेवहि ॥ २१८ ॥
१।७।१० तंवोधियाजपेन्मंत्रं लक्षं चैत्रे शिवालये।
ब्रह्मचारी स्वधर्मस्य न्यूनंचेत्पूर्णमेव तत् ॥ २१९ ॥
१।७।१० वर्धाद्यंच जपेन्मंत्रं कार्तिक्यां विष्णुमन्दिरे।
वानप्रस्थाश्रमे कर्मन्यूनं संपूर्णतामियात् ॥ २२० ॥
१।७।१० एवाजज्ञानमंत्रंच जपेल्लक्षंतु फाल्गुने।
नष्टक्षेत्रं नष्टधनं पुनरायाति सर्वथा ॥ २२१ ॥
१।५।१८ समिद्धमग्निं मंत्रंच दिनं प्रति जपेच्छतं।
मानसींदेवतापूजा लभते नात्र संशयः ॥ २२२ ॥
१।७।१२ आघाहिशश्वन्मंत्रंच दिनं प्रति जपेच्छतं।
वाचिकीं देवतापूजां लभते नात्र संशयः ॥ २२३ ॥
१।७।१२ यदिन्द्रदिविमंत्रंच दिनं प्रति जपेच्छतं।
कायिकीं देवतापूजां लभते नात्र संशयः ॥ २२४ ॥

८।७।२२ प्रोष्वस्मैतु जपेत्सूक्तं लक्षद्वादशकं जले।
गुप्तपापं विनश्येत चैत्रादौ फाल्गुनावधि ॥ २२५ ॥
४।७।१३ अहेळमानोमंत्रंच दिनं प्रति जपेच्छतं।
शास्त्रेषु संशयोनास्ति विश्वासः सर्वथा भवेत् ॥ २२६ ॥
४।७।१३ यतेकाकुज्जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
विपरीतं नशास्त्रेषु यथार्थं दृश्यते सदा ॥ २२७ ॥
४।७।१३ एपद्रप्सोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
भ्रान्तिबुद्धिर्न शास्त्रेषु यथार्थं दृश्यते सदा ॥ २२८ ॥
४।७।१३ सुतःसोमोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
अन्यार्थोनच शास्त्रेषु यथार्थता चदृश्यते ॥ २२९ ॥
४।७।१३ ह्यामसि जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
व्यासोक्तेच पुराणार्थे यथार्थताच दृश्यते ॥ २३० ॥
४।७।१४ प्रत्यस्मै प्रजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
महाकाव्येषु विश्वासमविश्वासं नसर्वथा ॥ २३१ ॥
४।७।१४ एमेनं प्रजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
स्मृत्यर्थेनान्यथा बुद्धिर्यथार्थं पश्यति द्विजः ॥ २३२ ॥
३।२।१२ प्रपर्वतानां सूक्तंतु जपेल्लक्षं जले यदि।
विल्वेवा पापनाशश्च ततोभूतिमवाप्नुयात् ॥ २३३ ॥
४।७।१४ यदीसुतेभिर्मंत्रंच विंशद्वारं जपेद्यदि।
अनुमासिकेषु योभुंक्ते पातकान्मुच्यते तदा ॥ २३४ ॥
३।२।११ अहन्नहिंपरिशियानं पंचविंशज्जपद्दंचे।
न्यूनेतु मासिके भुंक्ते तस्माद्दोषान्नलिप्यते ॥ २३५ ॥
३।२।११ यन्नोहितेजपेन्मंत्रं विंशद्वारं शिवालये।
अब्दमोक्षंतु योभुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ २३६ ॥

१।२।७ तद्विभासोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
अन्तकाले महाविष्णुं स्मरेत्किंचिन्न सर्वथा ॥ २३७॥

१।२।७ अतोदेवाइति मंत्रं दिनंप्रति जपेच्छतं।
वासं याति महाविष्णोर्विष्वक्सेनादिभिः सह॥ २३८॥

१।२।७ इदंविष्णुर्जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
जयादीनांतु संयुक्तस्ततः सारूप्यमेति सः ॥ २३९॥

१।२।७ त्रीणिपदाजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
सान्निध्यमेति विष्णोश्च वैनतेयादिभिः सह ॥ २४०॥

१।२।७ विष्णोःकर्माणिमंत्रं चदिनं प्रति जपेच्छतं।
सायुज्यादिमहाविष्णोर्विष्वक्सेनादिभिः सह ॥ २४१॥

२।७।१९ धारावराजपेन्मंत्रं शतवारं जले यदा।
स्वमेन्द्रियंच द्रवतिमुच्यते पातकाद्विजः ॥ २४२॥

२।७।१९ द्यावोनस्तृभिर्मंत्रंच यदा धान्यां शतं जपेत्।
रेतः पतेद्विमेदिन्यां तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ २४३॥

२।७।१९ उक्षंते प्रजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
स्वस्त्रियामनृतौ गत्वा तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ २४४॥

२।७।१९ पृक्षेताविश्वामंत्रंतु बदर्यां प्रजपेच्छतं।
दिवास्वस्त्रीषु संगस्य तदा मुच्येत किल्बिषात्॥ २४५॥

२।७।१९ इन्धन्वभिर्जपेन्मंत्रं त्वयुतं किल्बिषंनहि।
रजस्वलास्वभार्यायाः संगश्चेन्नात्र संशयः ॥ २४६॥

२।७।२० आनोब्रह्माणिमंत्रंतु शतं दोषोजपेन्नहि।
स्वभार्यासंगकालेतु परस्त्रीस्मरणं यदा ॥ २४७॥

२।७।२० तन्नोदातजपेन्मंत्रं लक्षं पापं नसर्वथा।
प्रजावत्याः संगमश्च ज्ञानतोज्ञानतोयदा ॥ २४८॥

२ । ७ । २० यद्युंजते जपेन्मंत्रं धात्र्यां पंचायुतं यदि ।
कनिष्ठभ्रातृभार्यायाः संगमे किल्बिषं नहि ॥ २४९ ॥
२ । ७ । २० योनोमरुतोमंत्रंच बदर्यां लक्षकं जपेत् ।
दोषात्प्रमुच्यते सत्यं श्वश्रूणां संगमोयदि ॥ २५० ॥
२ । ७ । २० चित्रंतद्वोजपेन्मंत्रमश्वत्थे लक्षकं द्विजः ।
मातृष्वसुः संगदोषः प्रणश्यति न संशयः ॥ २५१ ॥
२ । ७ । २१ तान्वोमहोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
विन्दतेच धनं धान्यं सुकीर्तिं ब्रह्मवर्चसं ॥ २५२ ॥
२ । ७ । २१ तेदशग्वाजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
अन्तकाले विष्णुतेजोलभते नात्र संशयः ॥ २५३ ॥
२ । ७ । २१ तेक्षोणीभिर्जपेन्मंत्रं त्र्ययुतं विष्णुमन्दिरे ।
यतमानस्य दानस्य चैत्रे दोषोनविद्यते ॥ २५४ ॥
२ । ७ । २१ ताँइयानोजपेन्मंत्रं जले यदि सहस्रकं ।
उत्क्रान्ते यस्यदानस्य किल्बिषं नास्ति सत्यतः॥२५५॥
२ । ७ । २१ यथारथं जपेन्मंत्रं सहस्रंतु शिवालये ।
गोदानस्य विमुच्येत वैतरण्याश्च किल्बिषात् ॥ २५६ ॥
४ । ७ । ६ संचक्षेतुजपेत्सूक्तं बदर्यां किल्बिषं नहि ।
प्रायश्चित्तं माघमासे त्र्ययुतं स्वीकरोति चेत् ॥ २५७ ॥
७ । ७ । ६ कुहश्रुतोजपेत्सूक्तमश्वत्थे नरकोनहि ।
ब्रह्मदंडंच गृह्णाति मार्गशीर्षे सहस्रकम् ॥ २५८ ॥
५ । ४ । १७ स्नायाद्याः प्रवतोजप्वा चेमंमेगंगइत्यपि ।
८ । ३ । ६ वापीकूपतडागादिनदीषु प्रार्थनंत्विदं ॥ २५९ ॥
६ । ३ । ४० अग्निःशुचिर्जपेन्मंत्रं शतवारं जले नहि ।
पिशाचोद्देशभुक्तानि भुंजते भूसुरास्तदा ॥ २६० ॥

४ । ७ । ४ अपूर्व्याभजपेत्सूक्तं शतवारं दिनेदिने ।
विष्ण्वालये जले वापि क्रतूनां लभते फलं ॥ २६१ ॥
८ । ३ । २८ सम्राज्ञीतु जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
पतिव्रता स्वभार्या सा दृष्टादृष्टप्रवर्धिनी ॥ २६२ ॥
८ । ३ । २३ सुकिंशुकं जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
जननं मरणं नास्ति ततः सायुज्यमेतिसः ॥ २६३ ॥
८ । ३ । २८ इमांत्वमिन्द्रमंत्रं चदिनं प्रति जपेच्छतं ।
लभेत्पुत्रान् भाग्यवतोविदुषोदीर्घजीविनः ॥ २६४ ॥
८ । ३ । २८ समंजन्तुजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
दंपत्योः प्रेममैत्रीच ज्यायसी ननिवर्तते ॥ २६५ ॥
७ । २ । १९ प्रदेवमच्छासूक्तंच जपेद्दश दिनेदिने ।
तद्गेहे गोधनं सत्यं धनंधान्यं चवर्धते ॥ २६६ ॥
२ । १ । १० दक्षिणावतामंत्रंच दिनं प्रति जपेच्छतं ।
भुवि स्थित्वा सुखं भुंक्ते परोक्षे विष्णुमाप्नुयात् ॥ २६७ ॥
८ । १ । ५ अहंभुवं जपेत्सूक्तमेकवारं यदा तदा ।
चौर्यहत्यादिकात्पापान्मुच्यते नात्रसंशयः ॥ २६८ ॥
५ । ४ । २४ शुचीवस्तुजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
स्पृष्टास्पृष्टं नदोषोस्ति शुचिर्भवति तत्क्षणात् ॥ २६९ ॥
३ । १ । २७ अग्निरस्मि जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
नाभिंस्पृष्ट्वा भोजनान्ते दीपनं पाचनं भवेत् ॥ २७० ॥
३ । ३ । २८ उपसःपूर्वासूक्तंतु जपेल्लक्षं शिवालये ।
दत्तभूम्यपहारश्च नदोषश्चैव फाल्गुने ॥ २७१ ॥
८ । १ । ३० अधागावोजपेन्मंत्रं लक्षं विल्वे शिवालये ।
क्षेत्रापहारनरकः प्रणश्यति न संशयः ॥ २७२ ॥

८ । १ । ३० अधत्वमिन्द्रमंत्रंच प्रजपेच्छतलक्षकं ।
सत्पात्रदत्तदानेन पश्चात्तापेन दोषभाक् ॥ २७३ ॥
८ । १ । ३० अधयद्राजानामंत्रंच न्ययुतं फाल्गुनेजपेत् ।
यस्मादुद्दिश्य दानंतु तस्मै दत्तंनकिल्बिषं ॥ २७४ ॥
१ । ७ । ५ अपनस्तुजपेन्मंत्रं सहस्रंवै जलेपिवा ।
अज्ञातिभ्योग्निदानंच लिप्यते नैव किल्बिषात् ॥२७५॥
४ । २ । ११ तमुष्टुहिजपेन्मंत्रं त्रिवारंच दिनेदिने ।
श्रीरुद्रस्यतु यत्पुण्यं तत्पुण्यं विन्दते जपात् ॥ २७६ ॥
८ । ७ । १ तदिदासजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
मंत्रराजसमं सत्यं भुक्तिमुक्तिफलप्रदं ॥ २७७ ॥
८ । ७ । १ तदिदासजपेत्सूक्तं शतवारं दिनेदिने ।
नवतिःकोटिमंत्रैश्च यत्फलं लभते हितत् ॥ २७८ ॥
१ । ५ । २९ इत्थाहिमजपेत्सूक्तं शतवारं दिनेदिने ।
सुखेन भुंक्तेस्वगृहे पुत्रपौत्रादिभिः सह ॥ २७९॥
२ । ७ । ७ सुगोहिवोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
हृद्दुःखं नाशयेत्सर्वं सुखं सर्वत्र सर्वदा ॥ २८० ॥
२ । ७ । ७ पिपर्तुनोजपेन्मंत्रं शतवारंदिनेदिने ।
शत्रुभ्यश्चागतं दुःखंनस्पृशेत्सर्वथा नरः ॥ २८१ ॥
२ । ६ । १ विधेमते जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
कुर्यादेवाविचारेण अग्निपूजां दिनंप्रति ॥ २८२ ॥
१ । ६ । ३० इमंस्तोममर्हतेसूक्तं जपेच्चेन्न्ययुतंहरौ ।
पित्रोर्विना ब्रह्मचारी वह्निदश्चेन्नपातकम् ॥ २८३ ॥
७ । ८ । ९ उपासानक्तासूक्तंतुजपेद्दशजलेपिवा ।
प्रमादाज्ञानतोभुंक्ते सूतकान्नंनदोषभाक् ॥ २८४ ॥

७ । ८ । २१ समानमुत्यं मंत्रंच सहस्रंतु यदाजपेत् ।
शूद्रान्नंज्ञानतोभुंक्ते प्रमादाद्दानकिल्बिषम् ॥ २८५ ॥
७ । ८ । २१ प्रातर्युजा जपेन्मंत्रमयुतं चेन्नपातकम् ।
रजस्वलान्नं योभुंक्ते ज्ञानतोज्ञानतोपिवा ॥ २८६ ॥
७ । ८ । २१ अध्वर्युवाजपेन्मंत्रं सहस्रं विमले जले ।
गणकान्नं नरोभुंक्ते विमुच्येत सकिल्बिषात् ॥ २८७ ॥
७ । ८ । २२ अस्तेवमुजपेन्मंत्रं सहस्रं चैनकल्मषं ।
प्रमादाज्ञानतोभुंक्ते पतितान्नं यदा तदा ॥ २८८ ॥
७ । ८ । २२ दोहेनगां जपेन्मंत्रमयुतं चेन्न कल्मषं ।
ज्ञानतोज्ञानतोभुंक्ते पतितान्नं यदा तदा ॥ २८९ ॥
७ । ८ । २२ किमंगत्वाजपेन्मंत्रमयुतं चेज्जले सुधीः ।
ज्ञानतोज्ञानतोभुंक्ते कुष्ठयन्नं नैव कल्मषम् ॥ २९० ॥
७ । ८ । २२ आजनायजपेन्मंत्रं शतवारं शिवालये ।
क्षत्रियान्नं यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ २९१ ॥
७ । ८ । २२ धनंनस्पंद्रंमंत्रंतु शतपंच जले जपेत् ।
भुंक्ते यदातु वैश्यान्नं तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ २९२ ॥
७ । ८ । २३ यस्मिन्वयं जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
सदा परान्नभोक्ताच मुच्यते तेन किल्बिषात् ॥ २९३ ॥
७ । ८ । २३ आरान्छत्रुंजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
मेदिनीं कांचनं गाश्च लभते शत्रुतोनरः ॥ २९४ ॥
७ । ८ । २३ प्रयमंतश्चतुर्मंत्रान्तदा दश जले जपेत् ।
वर्णांतीतान्नभोक्तासौ तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ २९५ ॥
३ । ६ । ५ आयातिवन्द्रोजपेत्सूक्तमेकवारं शिवालये ।

भुंक्तेभोक्ता ब्रह्मवधे विमुच्येत यदा तदा ॥ २९६ ॥
७।८।२४ अच्छामइन्द्रं सूक्तं तदेकवारं दिनेदिने ।
विधुरान्नं यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ २९७॥
७।८।२८ दिवस्परिजपेत्सूक्तमेकवारं जले शुचौ ।
पर्यायान्नं यदा भुंक्ते तदा पापाद्विमुच्यते ॥ २९८ ॥
४।३।२४ प्रवःस्पळकं जपेत्सूक्तं विप्रोविष्ण्वालये दश ।
जारिण्यन्नंच भुक्तंच तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ २९९ ॥
४।३।२४ अमादेषां जपेन्मंत्रं दशवारं शिवालये ।
उदकुंभं सदा भुंक्ते कल्मषान्मुच्यते तदा ॥ ३०० ॥
४।३।२४ गवामिव जपेन्मंत्रं शतवारं शिवालये ।
कुंडान्नंतु यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३०१ ॥
४।३।२४ कोवोमहान्ति मंत्रंच शतवारं जपेद्बुधः ।
गोलकान्नं यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३०२ ॥
४।३।२४ अश्वाइव जपेन्मंत्रं दशवारं जले यदा ।
नित्यश्राद्धं यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३०३ ॥
४।३।२४ नेअज्येष्ठाजपेन्मंत्रं दश विष्ण्वालये सकृत् ।
दिवा द्विर्भोजनं भुक्त्वा किल्बिषाच्चैव सर्वदा ॥ ३०४ ॥
४।३।२४ मिमातुद्यौर्जपेन्मंत्रं शतवारं शिवालये ।
भार्यायुक्तोयदा भुंक्ते तदा मुच्येत किल्बिषात् ॥३०५॥
४।।३ २५ ईळेअग्निं जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा ।
पंचयज्ञविहीनस्य गृहे भुंक्ते नपातकम् ॥ ३०६ ॥
४।३।२५ आयेतस्थुर्जपेन्मंत्रं दश वै विष्णुमंदिरे ।
हस्ते दत्तं यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३०७ ॥
४।३।२५ पर्वतश्चिज्जपेन्मंत्रं शतवारं नकल्मषं ।

पत्यन्नं तु यदा भुंक्ते पात्रस्थं प्रेरितं यदा ॥ ३०८ ॥
१ । ३ । २५ वराड्वेजपेन्मंत्रं शतवारं यदा तदा ।
बहवश्चैकपात्रेतु भुंजते चेन्न कल्मषं ॥ ३०९ ॥
१ । ३ । २५ अज्येष्ठासोजपेन्मंत्रं दशवारं नकल्मषं ।
श्वादीनां दर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुंक्ते यदा तदा ॥ ३१० ॥
१ । ३ । २५ यदुत्तमेजपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा ।
रजस्वलाध्वनिं श्रुत्वा पश्चाद्भुंक्ते नकिल्बिषं ॥ ३११ ॥
१ । ३ । २५ अमिश्रयज्ञपेन्मंत्रं दशवारं विशेषतः ।
अंत्यजानां ध्वनिं श्रुत्वा पश्चाद्भुंक्ते नपातकम् ॥ ३१२ ॥
१ । ४ । २५ अश्नेमहद्भिर्मंत्रंच किल्बिषं न शतं जपेत् ।
भुंजते सहपात्रेतु बहवोब्रह्मचारिणः ॥ ३१३ ॥
१ । ३ । २६ केष्ठानरोजपेत्सूक्तमेकवारं प्रशस्तकं ।
मन्वादिश्राद्धभोक्ताच तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३१४ ॥
१ । ३ । ३० ऋतेनऋतं सूक्तंच एकवारं जपेद्बुधः ।
युगादिश्राद्धभोक्ताच तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३१५ ॥
१ । ३ । २३ तमुनूनं जपेन्मंत्रं दशवारं शिवालये ।
अष्टकाश्राद्धभोक्ता चतदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३१६ ॥
१ । ३ । २३ त्वेषंगणंजपेन्मंत्रं दशवै विष्णुमन्दिरे ।
व्यतीपाते यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३१७ ॥
१ । ३ । २३ आवोर्यंतु जपेन्मंत्रं दशवारं विनागुरोः ।
उच्छिष्टभोजी पापेन मुच्यते सर्वथा तदा ॥ ३१८ ॥
१ । ३ । २३ यूयंराजानमितिच दशवारं जपेदृचं ।
वृद्धिश्राद्धे यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३१९ ॥
१ । ३ । २३ अराइवेजपेन्मंत्रं दशवारं नसंशयः ।

सीमंतेच यदा भुंक्ते मुच्यते किल्पात्तदा ॥ ३२० ॥
४ । ३ । २३ यत्पायासिष्टमंत्रंच शतवारं शिवालये ।
अभिशस्ते यदा भुंक्ते कल्मषाद्वै विमुच्यते ॥ ३२१ ॥
४ । ३ । २३ प्रथिष्टयामन्मंत्रं च दशवारं शिवालये ।
सूत्याहनि यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३२२ ॥
४ । ३ । २३ ह्येनरोजपेन्मंत्रं पंचाशद्विष्णुमंदिरे ।
यज्ञशाले यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३२३ ॥
१ । ४ । ११ मंदिष्टयजपेन्मंत्रं शतवारं जले यदा ।
पुनर्भुवोयदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३२४ ॥
१ । ४ । ११ आस्मारथंजपेन्मंत्रमयुतंचेन्न कल्मषं ।
भुक्तिकालेंत्यजं स्पृष्ट्वा ज्ञानतोज्ञानतोपिवा ॥ ३२५ ॥
१ । ४ । ११ अददाअर्भामंत्रंच सहस्रं चेन्न कल्मषं ।
शय्याप्रतिग्रही पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ३२६ ॥
१ । ४ । ११ इंद्रोअश्रायिमंत्रंच अयुतं वै न दुष्कृतं ।
ज्ञानतोप्यन्यथा दृष्ट्वा भुक्तिकाले रजःस्त्रियः ॥ ३२७ ॥
१ । ४ । १२ त्यंसुमेषंजपेन्मंत्रं दशवारं शिवालये ।
अष्टम्यांवा चतुर्दश्यां दिवा भुंक्ते नपातकम् ॥ ३२८ ॥
१ । ४ । १२ सपर्वतोजपेन्मंत्रं संक्रांतौ दश चेज्जले ।
पर्वद्वये भानुवारे रात्रौ भुंक्ते नकल्मषम् ॥ ३२९ ॥
१ । ४ । १२ सहिद्वरोजपेन्मंत्रं शतं चेद्विष्णुमंदिरे ।
एकादश्यामहोरात्रं भुंक्ते यदि नकल्मषम् ॥ ३३० ॥
१ । ४ । १२ आयंपृणंति मंत्रंच शतवारं नकल्मषं ।
रात्रौ भुंक्ते वत्सरेषु मन्वादिषु युगादिषु ॥ ३३१ ॥
१ । ४ । १२ अभिस्वष्टिंमंत्रं च जपेद्दश नपातकम् ।

रात्रौ भुंक्ते यत्सरेभ्यः परान्नं भुंजते यदि ॥ ३३२ ॥
१।४।१३ परांघृणाजपेन्मंत्रं दशवारं जलेपिवा।
श्राद्धे भुंक्ते याचितान्नं तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३३३ ॥
१।४।१३ हृदंनहिजपेन्मंत्रं शतवारं नपातकम्।
स्तेनभुंक्ते श्राद्धभोक्ता श्राद्धकर्ता गतस्तदा ॥ ३३४ ॥
१।४।१३ जघन्वाँउजपेन्मंत्रं शतवारं यदा तदा।
याश्चया श्राद्धकर्तासौ तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३३५ ॥
१।४।१३ इहत्त्वश्चंद्रमंत्रंच सहस्रंतु जलाशये।
अमत्तया श्राद्धकर्तासौ तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३३६ ॥
१।४।१३ यौभ्रिदस्यजपेन्मंत्रं शतवारं प्रशस्तकं।
अकाले श्राद्धकर्तासौ मुच्यते पातकात्तदा ॥ ३३७ ॥
१।४।१४ यदिन्विन्द्रजपेन्मंत्रं शतवारं नकल्मषं।
पैतृकं दिनमुद्दिश्य त्वन्यस्मिंश्चेद्दिने कृतम् ॥ ३३८ ॥
१।४।१४ त्वमस्यपारेमंत्रंच जपेन्माषे युतं तदा।
अब्दश्राद्धे यदा नूनं स्वरूपं कल्मषं नहि ॥ ३३९ ॥
१।४।१४ त्वंभुवःप्रजपेन्मंत्रं दशवारं जले यदा।
मन्वादयो यदा न्यूनास्तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३४० ॥
१।४।१४ नयस्यद्यावो मंत्रंच शतवारं तदा जपेत्।
युगादयोयदा न्यूनाः कुरुतेवै नसंशयः ॥ ३४१ ॥
१।४।१४ आर्चन्नत्रजपेन्मंत्रं शतवारं जले बुधः।
नित्यश्राद्धं यदान्यूनं कुरुते नात्र संशयः ॥ ३४२ ॥
१।४।१५ न्यूषुवाचं जपेन्मंत्रं शतवारं तुतद्दिने।
अमाश्राद्धं यदा नास्ति तदा संपूर्णमेवतत् ॥ ३४३ ॥
१।४।१५ दुरोअश्वस्यमंत्रंच शतवारं द्विमासिके।

महाख्यं यदा न्यूनं तदा संपूर्णमेवतत् ॥ ३४४ ॥
१ । ४ । १५ शचीवइन्द्रजपेन्मंत्रं दशवारं दिनेदिने ।
बहुद्रव्यंचसिद्धिंच विन्दते ब्रह्मवर्चसम् ॥ ३४५ ॥
१ । ४ । १५ एभिर्द्युभिर्जपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
अन्वष्टका यदा न्यूना संपूर्णा याति सर्वथा ॥ ३४६ ॥
१ । ४ । १५ समिन्द्ररायामंत्रंतु वर्षेवर्षे जपेच्छतम् ।
आग्रयणंच यदा न्यूनं तदा संपूर्णमेवतत् ॥ ३४७ ॥
५ । ४ । ३० मृत्युंजयार्थे गोदानं गृहीत्वा त्र्ययुतं जपेत् ।
व्याहृतीसंपुटं तारं त्र्यक्षं मृत्युं तरिष्यति ॥ ३४८ ॥
१ । २ । ७ देवतार्थंतु गोदानं गृहीत्वानंतदोषकृत् ।
तथापि प्रजपेद्दर्गानतोदेवास्त्रयः शुभम् ॥ ३४९ ॥
व्याहृतीसंपुटं तारं गायत्रीमयुतं जपेत् ।
अनडुहं प्रतिगृह्य मुच्यते कल्मषात्तदा ॥ ३५० ॥
ओष्ठापिधानामंत्रंच जपेद्दश दिनंप्रति ।
एकबुद्धिः सदा तस्य महाविष्णौ प्रवर्तते ॥ ३५१ ॥
८ । ६ । १६ सुपर्णविप्रामंत्रंच दिनंप्रति जपेद्दश ।
वाग्देवी मातृका तस्य जिह्वाग्रे वर्तते सदा ॥ ३५२ ॥
८ । ३ । १६ विश्वतश्चक्षुर्मंत्रंच जपेद्दश दिनंप्रति ।
बहुधा कल्पना बुद्धेरेकस्मिन्नात्मनि स्थिता ॥ ३५३ ॥
ओष्ठमंत्रेण जुहुयाद्दियाश्रीस्तत्कुले स्थिता ।
त्रिमधुचाष्टसाहस्रं प्रतिवर्षंतु फाल्गुने ॥ ३५४ ॥
२ । २ । २६ तमुस्तोतारोमंत्रंच दिनंप्रति जपेद्दश ।
मूलाविद्या नसंस्पृष्टा जीवन्मुक्तोनसंशयः ॥ ३५५ ॥
८ । ६ । १६ घर्मासमंतामंत्रंच शतं जप्त्वा यदा तदा ।

यतीच ब्रह्मचारीच मुक्तिकाले नकल्मषम् ॥ ३५६ ॥
८ । ६ । १६ तिस्रोदेष्ट्रायमंत्रंच भजपेत्प्रत्यहं शतं ।
तापत्रयं नृणां नास्ति सुखं सर्वत्र सर्वदा ॥ ३५७ ॥
८ । ६ । १६ चतुष्कपर्दामंत्रंच दिनं प्रति जपेच्छतं ।
द्वंद्वातीतः सुखी शांतोनिरसूयोनपेक्षकः ॥ ३५८ ॥
८ । ६ । १६ एकःसुपर्णोमंत्रंच दिनं प्रतिजपेद्दश ।
किंचिन्नास्ति पृथग्बुद्धिः परमात्मनि संस्थिता॥ ३५९ ॥
तंयोदस्मजपेन्मंत्रं त्रिंशद्वारं दिनेदिने ।
रागद्वेषौ तदा नस्तः चित्तशुद्धिर्भवेत्ततः ॥ ३६० ॥
५ । ४ । १ प्रब्रह्मैतुजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
विषयेषु जुगुप्साच ब्रह्मज्ञानं भवेत्ततः ॥ ३६१ ॥
१ । ८ । ६ मानस्तोके जपेन्मंत्रं शतवारं शिवालये ।
अग्निकार्यं विना भुंक्ते नपापं ब्रह्मचारिणः ॥ ३६२ ॥
३ । ५ । ९ अग्नेमृळजपेन्मंत्रं शतवारं यदा तदा ।
औपासनं विना भुंक्ते गृहस्थस्य नकल्मषम् ॥ ३६३ ॥
२ । २ । २६ भवामित्रोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
आधिर्नसंस्पृशेत्सत्यं विद्यया सह तिष्ठति ॥ ३६४ ॥
२ । २ । २६ यःपूर्व्यायजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
जीवबुद्धिः सदा नास्ति स्वात्मन्येव स्थिता ततः ॥३६५॥
७ । ५ । २५ नानानंवैजपेत्सूक्तं दशवारं दिनेदिने ।
अब्दं मासं दिनं वापि नान्येषां स्वस्य वै लयम्॥ ३६६॥
८ । १ । ७ अहमत्कंजपेन्मंत्रं शतवारं दिनं प्रति ।
त्रिकालज्ञानसिद्धिंच सर्वथा विन्दते द्विजः ॥ ३६७ ॥
८ । १ । ७ अहंदांभजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।

तदा मृत्युभयं नास्ति संस्थितः परमात्मनि ॥ ३६८ ॥
६।२।३५ येत्रिंशतिजपेत्सूक्तं त्रिंशद्वारं यदा ततः।
वैश्वदेवं विना भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३६९ ॥
८।२।६ कथादेवानांमंत्रंच दिनं प्रति शतं जपेत्।
प्रारब्धसूचितं कर्म प्रणश्यति नसंशयः ॥ ३७० ॥
८।२।६ ऋतूयंतिजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
आगामिकंवै प्रारब्धं प्रणश्यति नसंशयः ॥ ३७१ ॥
मूर्खोवा पंडितोवापि नारीवा देवएववा।
प्रारब्धं वर्तमानंतु भोगादेव प्रणश्यति ॥ ३७२ ॥
७।४।१६ देवान्योनोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
यदृच्छालाभसंतुष्टोपृथिव्यां वर्तते द्विजः ॥ ३७३ ॥
७।४।१६ एवादेवजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
देवतानां स्वाल्यस्य तृष्णानास्ति सदा सुखी ॥ ३७४ ॥
५।४।१७ याःप्रवतोजपेन्मंत्रं शतवारं यदा तदा।
नदीमुलंघ्य यत्स्नानं तस्माद्दोषान्नलिप्यते ॥ ३७५ ॥
२।२।२७ युवंहगर्भंमंत्रंच शतवारं जले यदि।
श्राद्धकर्ता पुनर्भुंक्ते कल्मषान्मुच्यते तदा ॥ ३७६ ॥
४।२।२८ ह्योनप्रजपेत्सूक्तं सहस्रं चेज्जलेपिवा।
प्रायश्चित्तं स्वीकरोति तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३७७ ॥
२।६।१५ प्रयान्वस्यजपेत्सूक्तं त्रिशतं वैनकल्मषं।
भूसुरेभ्योभुक्तिकाले पंक्तिभेदं करोतिचेत् ॥ ३७८ ॥
२।२।२५ प्रवःपांतंजपेत्सूक्तं सहस्रं विष्णुमंदिरे।
कृतघ्नान्नं यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३७९ ॥
शतवारंतु गायत्रीं व्याहृत्या तारसंपुटं।

किल्बिषान्नं यदा भुंक्तेदोषोनास्ति तदा जपेत् ॥३८०॥

१।८।१ यज्ञायज्ञाजपेत्सूक्तमेकं धात्र्यां जलेपिवा।
गणान्नंतु यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३८१ ॥

१।८।५ स्तुषेजनंजपेद्वर्गं शतं धात्र्यां जलेथवा।
स्वामिद्रोही गृहे भुंक्ते पातकान्मुच्यते तदा ॥ ३८२ ॥

१।८।६ पर्जन्यवातायर्गंच शतवारं जपेद्यदि।
मित्रद्रोहीगृहे भुंक्ते पातकान्मुच्यते तदा ॥ ३८३ ॥

१।८।७ आयुवानस्तुवर्गंच शतवारं जले यदि।
दीर्घरोगिगृहे भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३८४ ॥

१।८।८ हुवेयोदेवींवर्गंच वदर्यां त्रिशतं जपेत्।
पिशुनस्य गृहे भुंक्ते मुच्यते पातकात्तदा ॥ ३८५ ॥

१।८।९ अभित्यंवीरंवर्गंच शतवारं जलेपिवा।
असूयकगृहे भुंक्ते पापान्मुच्येत सर्वथा ॥ ३८६ ॥

१।८।१० तेनोरायोजपेन्मंत्रं शतवारं शिवालये।
अकार्यादिगृहे भुंक्ते मुच्यते पातकात्तदा ॥ ३८७ ॥

१।८।११ उदुत्यंप्रजपेन्मंत्रं शतवारं जले यदा।
अकुलस्य गृहे भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३८८ ॥

१।८।१२ मानोस्कायवर्गंच शतं विष्ण्वालये जपेत्।
द्रव्यभक्तं यदा भुंक्ते तदा दोषात्प्रमुच्यते ॥ ३८९ ॥

१।८।१३ तेनइन्द्रो जपेद्वर्गं शतवारं शिवालये।
कुंजरघ्नगृहे भुंक्ते कल्मषान्मुच्यते तदा ॥ ३९० ॥

१।८।१४ नतांद्विवाजपेन्मंत्रं शतवारं जले यदा।
हयघ्नस्य गृहे भुंक्ते तदा मुच्येत कल्मषात् ॥ ३९१ ॥

१।८।१५ इन्द्रोनेदिष्ठं वर्गंच शतं गोष्ठे जपेद्बुधः ।
गोघ्नस्य चगृहे भुंक्ते मुच्यते पातकात्तदा ॥ ३९२ ॥
१।८।१६ स्तोत्रमिन्द्रोजपेद्वर्गं शतवारं जलेपिवा ।
कुष्ठयन्नमात्रं भुंक्तेतु तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३९३ ॥
१।८।२१ एहिवांप्रजपेत्सूक्तं सहस्रं विष्णुमन्दिरे ।
ब्रह्मघ्नस्य गृहे भुंक्ते तदा मुच्येत कल्मषात् ॥ ३९४ ॥
१।८।२२ यएनंप्रजपेत्सूक्तं सहस्रं विष्णुमन्दिरे ।
पापात्प्रमुच्यते सत्यं भुंक्ते गेहे सुरापिणः ॥ ३९५ ॥
१।८।२३ इन्द्रानुप्रजपेत्सूक्तं सहस्रं चेज्जले यदा ।
स्वर्णस्तेयगृहे भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३९६ ॥
१।८।२४ शुक्रंतेप्रजपेत्सूक्तं शिवस्थाने सहस्रकं ।
तल्पगस्य गृहे भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ३९७ ॥
१।८।२५ प्रनुवोचाजपेत्सूक्तं सहस्रं विष्णुमन्दिरे ।
तत्संयोगिगृहे भुंक्ते तदा मुच्येत कल्मषात् ॥ ३९८ ॥
१।८।२७ अथहृत्रंजपेत्सूक्तमेकवारं दिनेदिने ।
उदरं पाणिना मृज्य जीवेद्वा ह्यगदः सुखी ॥ ३९९ ॥
८।१।१० महत्तदुल्बंजपेत्सूक्तं पंचवारं दिनेदिने ।
पराञ्नकं सदानास्ति नित्यं स्वान्ने स्थिरामतिः ॥४००॥
७।४।१३ शंनोभवेतिद्वाभ्यांतु भुक्त्वान्नं प्रयतः शुचिः ।
उदरं पाणिना स्पृष्ट्वा ज्योग्जीवेदगदः सुखी ॥ ४०१ ॥
७।४।१९ महत्तत्प्रजपेत्सूक्तं पंचवारं दिनेदिने ।
औपासनं यदा भुंक्ते नस्पृशेद्विधुरंततः ॥ ४०२ ॥
२।५।१० अग्नेनयजपेद्वर्गं पंचवारं दिनेदिने ।
विधुरोवा साग्निकस्य यत्फलं तत्फलं लभेत् ॥ ४०३ ॥

७ । ४ । १६ जपेदश्वोनमंत्रंच शतवारं जले यदा ।
अश्वविक्रयिणोगेहे तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ४०४ ॥
७ । ४ । १६ शतंधाराजपेन्मंत्रं शतवारं शिवालये ।
रसविक्रयिणोगेहे भुंक्ते भोक्तुर्न कल्मषम् ॥ ४०५ ॥
७ । ४ । १६ दिवोनसर्गामंत्रंच यदर्यातु शतं जपेत् ।
उष्ट्रविक्रयिणोगेहे भुंक्ते दोषात्प्रमुच्यते ॥ ४०६ ॥
७ । ४ । १७ प्रतेधाराजपेन्मंत्रं शतवारं यदा तदा ।
अविविक्रयिणोगेहे भुंक्ते भोक्तुर्न किल्बिषं ॥ ४०७ ॥
२ । १ । २६ प्रसुज्येष्ठं जपेद्वर्गमेकवारं दिनेदिने ।
जनप्रियःकीर्तिमांश्च सर्वश्रेष्ठोभुविस्थितः ॥ ४०८ ॥
२ । २ । १ सुपुमप्रजेपेत्सूक्तमेकवारं दिने दिने ।
गोधनं वर्धते सत्यं कुले तस्यतु सर्वदा ॥ ४०९ ॥
स्वपुत्रंचेज्जपेत्सूक्तं पण्मासाल्लभतेश्वरं ।
७ । ५ । ३२ प्रतेसूक्तेन मंत्रेण गणोनत्रिसहस्रकम् ।
ज्येष्ठां कन्यां लभेत्सत्यं लाजैश्चजुहुयान्मधु ॥ ४१० ॥
२ । ८ । ११ कनिक्रदज्जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा ।
वेदविक्रयिणोगेहे भुंक्ते पापात्प्रमुच्यते ॥ ४११ ॥
वेदाक्षराणियावन्ति विनियुंक्ते र्थकारणात् ।
तावंति भ्रूणहत्यापं लभते नात्र संशयः ॥ ४१२ ॥
अर्थार्थं भोजनार्थं वा योवेदाक्षरमुच्चरेत् ।
चांडालस्तु सविज्ञेयः सर्वकर्मबहिष्कृतः ॥ ४१३ ॥
७ । २ । २० एवानःसोममंत्रंच दिनं प्रति जपेद्दश ।
स्वर्णमुक्तानि मंत्रंच वेदक्रीतं नकल्मषं ॥ ४१४ ॥
७ । ४ । १९ महत्तत्सोममंत्रंच दृष्टं चेद्विष्णुमन्दिरे ।

कन्याविक्रयदोषस्तु प्रणश्यति नसंशयः ॥ ४१५ ॥

१ । ४ । ११ इदंनमोजपेन्मंत्रं सहस्रं चेन्न दुष्कृतं ।
ज्ञानातोज्ञानतःस्पृष्टाशुक्तिकाले रजःस्त्रियः ॥ ४१६ ॥

८ । ७ । ११ अहंरुद्रेभिर्मंत्रंच दिनं प्रति जपेद्दश ।
पतिव्रताक्षोभदोषान्मुच्यते सर्वथा तदा ॥ ४१७ ॥

८ । ७ । ११ अहंसोममिति द्वाभ्यां प्रणश्यति नसंशयः ।
ब्रह्मक्षोभप्रजानांच दिनं प्रति जपेद्दश ॥ ४१८ ॥

८ । १ । ७ अहंरघर्यं मंत्रंच प्रणश्यति भयं विदुः ।
दिनेदिने चैकवारं जपेत्सायुज्यमेति सः ॥ ४१९ ॥

८ । १ । ८ अहंसयोजपेद्वर्गमेकवारं दिनेदिने ।
अजपायाश्च यत्पुण्यं तत्पुण्यं विन्दते द्विजः ॥ ४२० ॥

१ । ६ । २४ एताउत्याजपेत्सूक्तमेकवारं शिवालये ।
आत्मस्तुत्या यदा दोषआगतश्चेत्तदा नहि ॥ ४२१ ॥

१ । ६ । २८ अग्नीषोमाजपेद्वर्गमेकवारं दिनेदिने ।
परेषां निंदया जातं पातकं नहि सर्वथा ॥ ४२२ ॥

८ । ७ । ११ अहमेवस्वयमिदं मत्यहं प्रजपेद्दश ।
तदा क्षोभोविनश्येतशक्तेः पौरुषदानयोः ॥ ४२३ ॥

८ । ७ । ११ मयासःप्रजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
ममकारोविनश्येत वर्ष्मपुत्रादिनां तथा ॥ ४२४ ॥

१ । ६ । १९ त्वंसोमप्रजपेत्सूक्तं द्विवारं चेद्दिनेदिने ।
स्वस्तुतेः परनिंदायाजातं पापं प्रणश्यति ॥ ४२५ ॥

८ । ७ । १२ अहमेवजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने ।
अहंकारस्तलोनास्ति मायास्पर्शोनसर्वथा ॥ ४२६ ॥

८ । १ । १९ दिनेदिने विरोगी स्याद्दयंसोमजपेद्दश ।

आपोगृहीत्वांजलिना चक्षुसी क्षालयेत्तथा ॥ ४२७ ॥
१।६।१५ देवानां भद्रामंत्रंच जपेद्दश दिनेदिने।
देवैश्च सहसंप्रीतिरायुर्वृद्धिर्लभेद्धनम् ॥ ४२८ ॥
८।३।२० सत्येनोत्तभितामंत्रं जपेद्बिल्वालये दश।
उत्सवेषु यदा भुंक्ते तदा पापाद्विमुच्यते ॥ ४२९ ॥
४।८।१ यज्ञायज्ञाजपेत्सूक्तमेकं धाञ्यां जलेपिवा।
गणान्नं चैव योभुंक्ते तदा पापाद्विमुच्यते ॥ ४३० ॥
१।६।११ मरुतोयस्यसूक्तंतु जपेल्लक्षं शिवालये।
जगतीप्राणिनां प्राणानभीक्ष्णंलभते गतान् ॥ ४३१ ॥
८।८।१३ अरायिकाणेसूक्तंच पंचवारं दिनेदिने।
अलक्ष्मीनाशनं सत्यं कुले लक्ष्मी प्रवर्धते ॥ ४३२ ॥
८।८।२१ अक्षीभ्यांते जपेत्सूक्तं विरोगीच सुखी भवेत्।
व्याधिनाशं प्रकुर्वीत आशिषस्तेनचाक्षतैः ॥ ४३३ ॥
वेदाक्षराणि यावन्ति पठितानि द्विजातिभिः।
तावन्ति हरिनामानि कीर्तितानि नसंशयः ॥ ॥ ४३४ ॥
८।८।४२ विष्णुर्योनिमिदं सूक्तं योनिं स्पृष्ट्वा जपेद्व्रती।
गर्भाधानं ततः कुर्यात्सपुत्रोवै प्रजायते ॥ ४३५ ॥
८।७।२९ अग्नेअच्छा जपेत्सूक्तं दशवारं दिनेदिने।
परिवेत्तुर्गृहे भुंक्ते मुच्यते कल्मषात्तदा ॥ ४३६ ॥
८।७।१९ अपमाचोजपेत्सूक्तं शतवारं शिवालये।
कल्मषं परिवित्तेश्च प्रणश्यति नसंशयः ॥ ४३७ ॥
८।७।२० ईजानमिजपेत्सूक्तं शतवारं जले यदि।
किल्बिषं परिवित्तुश्च प्रणश्यति नसंशयः ॥ ४३८ ॥
८।७।१५ ममाग्नेप्रजपेत्सूक्तमरण्ये मरणे यदि।

पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४३९ ॥
८ । ७ । १७ नासदासीज्जपेत्सूक्तं उदके मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४० ॥
८ । ७ । १८ योयज्ञःप्रजपेत्सूक्तमुद्वेगान्मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४१ ॥
८ । ७ । २२ उभेयत्प्रजपेत्सूक्तमशक्ते मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४२ ॥
८ । ७ । २३ यस्मिन्वृक्षे जपेत्सूक्तं ह्यादुर्मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४३ ॥
८ । ७ । २४ केश्यग्निं प्रजपेत्सूक्तं पाषाणान्मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४४ ॥
८ । ७ । २५ उतदेवाजपेत्सूक्तं व्याघ्राद्दुर्मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४५ ॥
८ । ७ । २६ तवत्यइन्द्रसूक्तंनु दुर्गे दुर्मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४६ ॥
८ । ७ । २७ सूर्यरश्मिर्जपेत्सूक्तं रज्जुदुर्मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४७ ॥
८ । ७ । २८ अग्ने नयजपेत्सूक्तं शस्त्राद्दुर्मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४८ ॥
८ । ८ । १४ आग्निर्हिन्वंतु यसूक्तं मुष्टिना मरणं यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४४९ ॥
८ । ८ । १५ निधनं भ्रमनामप्राविमासूक्तं जपेद्यदि ।
पुत्रोददाति चेत्तस्य ह्यपुतं किल्बिषं नहि ॥ ४५० ॥
८ । ८ । ३५ पतंगं प्रजपेत्सूक्तं मंडूकान्मरणं यदि ।

पुत्रोददाति चेत्तस्य त्ययुतं किल्बिषं नहि ॥ ४५१ ॥
९।८।३९ प्रथश्चप्रजपेत्सूक्तं धान्यमध्येमृतं यदि।
पुत्रोददाति चेत्तस्य त्ययुतं किल्बिषं नहि ॥ ४५२ ॥
८।८।४० बृहस्पतिर्जपेत्सूक्तं मुद्धरे त्वयुतं जपेत्।
द्विजातीनां दुर्मृतानां पुत्रः कृत्वा समापयेत् ॥ ४५३ ॥
प्रायश्चित्तंतु सामान्यं दुर्मृतानां मलापहं।
नशक्यते पृथक्त्वातुजपेत्सूक्तं बृहस्पतिः ॥ ४५४ ॥
गायत्रीं त्वयुतं जप्त्वा समव्याहृतिसंपुटाम्।
दुरितं नहि तत्सर्वं दुर्मृतानां यदस्ति चेत् ॥ ४५५ ॥
७।४।४ इषमूर्जं जपेत्पादं शतवारं दिनेदिने।
मेदिनीवर्धनं धान्यं भुंक्ते पुत्रादिभिः सह ॥ ४५६ ॥
५।१।२६ यूयंपातजपेत्पादं शतवारं दिनेदिने।
सदा सुखं सदाभद्रं मान्यतां विन्दते सदा ॥ ४५७ ॥
८।२।१ प्रतिगृभ्णीतपादंच शतवारं दिनेदिने।
दुर्बुद्धिः सर्वदा नास्ति सुबुद्धिर्वर्धते सदा ॥ ४५८ ॥
८।३।५ वसूनांवाजपेत्पादं शतवारं दिनेदिने।
द्यावापृथिव्योरैश्वर्यं बुध्यायद्वैश्च विन्दते ॥ ४५९ ॥
८।३।५ अर्वन्तोवाजपेत्पादं शतवारं दिनेदिने
धनवांश्च भुवि स्थित्वा प्रजावांश्च यशोलभेद् ॥ ४६० ॥
८।३।५ वनुंवायेजपेत्पादं शतवारं दिनेदिने।
सर्वेदेवास्तेन संतुष्टाबहुश्रेयांसि कुर्वते ॥ ४६१ ॥
८।४।३० तेसोमादोजपेन्मंत्रं शतवारं दिनेदिने।
सुखं स्वर्गमवाप्नोति कल्पपर्यंतसंस्थितः ॥ ४६२ ॥
८।४।३० त्रपावोअंशुर्मंत्रंच प्रत्यहं प्रजपेद्दश।

वहुक्षेत्रं वहुद्रव्यं भुनक्तिवहुभिः सदा ॥ ४६३ ॥
६ । २ । ९ ईळिष्वाहिजपेन्मंत्रं त्र्ययुतं विष्णुमंदिरे ।
भगंदरात्प्रमुच्येत जलेवा भूतिदं नृणाम् ॥ ४६४ ॥
६ । २ । ९ दामानं प्रजपेन्मंत्रं त्र्ययुतं विल्वमूलके ।
अनिसारात्प्रमुच्येत जीवेच्चेत्सद्मसंस्थितः ॥ ४६५ ॥
६ । २ । ९ येपामावाधमंत्रंच जपेच्चेत्र्ययुतं जले ।
वालग्रहानपीडयंते भूतप्रेतादयस्तथा ॥ ४६६ ॥
६ । २ । ९ उदस्यशोचिर्मंत्रंच जपेच्चेद्विष्णुमंदिरे ।
हृकज्येष्ठाविनश्येत प्रत्यहं फाल्गुने जले ॥ ४६७ ॥
८ । ८ । ३७ उत्तिष्ठप्रजपेन्मंत्रं वदर्यां त्र्ययुतं यदि ।
द्वेष्येरितं नष्टकार्यं सर्वथा नस्पृशेत्तदा ॥ ४६८ ॥
२ । ६ । १० विश्वानिदेवमंत्रंच प्रत्यहं प्रजपेद्दश ।
सर्वारिष्टविनाशंच सर्वाभीष्टप्रदायितत् ॥ ४६९ ॥
३ । ८ । १९ वधेनदस्युं मंत्रंच दिनं प्रति जपेद्दश ।
शत्रुनाशोव्याधिनाशोमृत्युनास्तु भूतिदः ॥ ४७० ॥
८ । ८ । ४८ अघमर्पणसूक्तंवै ऋतंच प्रजपेज्जले ।
महापातकनिर्मुक्तोभूतिदस्तु दिनेदिने ॥ ४७१ ॥
३ । ५ । २० नूष्टुतः प्रजपेन्मंत्रं लक्षं चेद्विष्णुमन्दिरे ।
त्रिंशतं वैष्णवं कृत्वा प्राजापत्यसमं विदुः ॥ ४७२ ॥
३ । २ । ४ शुनंहुवेममंत्रंच लक्षं चेत्प्रजपेज्जले ।
पष्टीनां त्रिंशतं सत्यं तीर्थकृच्छ्रसमं विदुः ॥ ४७३ ॥
२ । ६ । ६ नूनंसातेजपेन्मंत्रं माघमासेतु लक्षकं ।
पष्टीनां त्रिंशतं कृच्छ्रं मंत्रकृच्छ्रसमं विदुः ॥ ४७४ ॥
६ । ५ । २१ विशोविशोजपेन्मंत्रं धान्यांच त्रिशतं जले ।

स्त्रीणां नृणां चपापघ्नं चांद्रायणसमं भवेत् ॥ ४७५ ॥
७ । ७ । २९ प्रवोच्छारिरिचेमंत्र वदर्पा लक्षकं जपेत्।
कृच्छ्रं सांतपनं सत्यं महापातकनाशनं ॥ ४७६ ॥
१ । ६ । २२ आप्यायस्व जपेन्मंत्रं दशलक्षं शिवालये।
चंद्रग्रहे यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ४७७ ॥
८ । ८ । १६ सूर्यालोदिवजपेन्मंत्रं दशलक्षं जलेपिवा।
सूर्यग्रहे यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ४७८ ॥
एकोद्दिष्टे ब्रह्मचारी जलेवा किल्बिषं नहि।
१ । ७ । ३७ पादं भुंक्ते लक्षसंख्या प्रजपेद्युभिरक्तुभिः ॥ ४७९ ॥
१ । ७ । ३७ अरिष्टेभिर्जपेत्पादं षोडशे भोजयेद्यदि।
पंचायुतं ब्रह्मचारी मुच्यते कल्मषात्ततः ॥ ४८० ॥
१ । ७ । ३७ तन्नोमित्रोजपेत्पादं वृषोत्सर्गेच भोजने।
शिवालये ब्रह्मचारी त्र्ययुतं चेन्न दुष्फलम् ॥ ४८१ ॥
४ । १ । २ अग्नओजिष्ठं पादंच न्यूने भुंक्ते जपेद्यदि।
अयुतं चेद्ब्रह्मचारी तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ४८२ ॥
१ । ७ । ३७ अदितिःप्रजपेत्पादं सपिंड्यां भोजयेद्यदि।
अयुतं चेद्ब्रह्मचारी नरकान्मुच्यते तदा ॥ ४८३ ॥
(प्रख्यापयनं चाध्यनं प्रश्नपूर्वपरिग्रहः।
याजनाध्यापनं वादः षड्विधोवेदविक्रयः ॥ १ ॥
यद्वेदविक्रयद्रव्यं यच्च क्लीबादुपार्जितं।
अदेयं पितृदेवेभ्यः स्त्रिया यच्चार्जितं धनं) ॥ २ ॥

॥इति शौनकोक्तं ऋग्विधानं संपूर्णम् ॥